

Babits Mihály: Bolyai

**Isten elménket bezárta a térbe.
Szegény elménk e térben rab maradt:
a kapzsi villámölyv, a gondolat,
gyémántkoralátját még csak el sem érte.**

**Én, boldogolván azt a madarat
ki kalitjából legalább *kilátott*,
a semmiből alkottam új világot,
mint pókhálóból sző kötél a rab.**

**Új törvényekkel, túl a szűk egen,
új végtelent nyitottam én eszemnek;
király gyanánt, túl minden képzeten**

**kirabolván kincsét a képtelennek
nevetlek, mint Istennel osztozó,
Vén Euklides, rab törvényhozó.**